

23. dubna 2019, Petr Barnat, foto: Jaroslav Kučera, Libor Makrlík

Bronzová radost

Soutěž Mistrovství Evropy v tanečním sportu – latinskoamerické tance v kategorii Mládež, která se konala v sobotu v moldavském Kišiněvě, přinesla českému tanečnímu sportu díky páru **Marian Hlaváč – Tereza Maturová** velký úspěch – bronzové medaile za 3. místo.

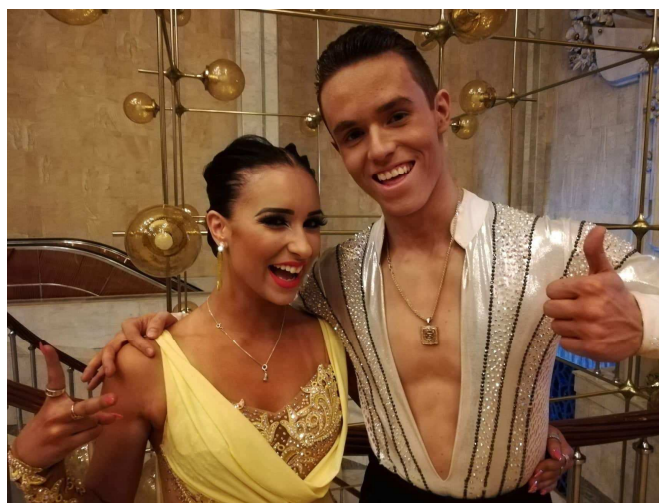
Marian s Terezou vyrazili do moldavského Kišiněva v pátek se svým trenérem Jaroslavem Kučerou ve velmi dobré a uvolněné náladě. Jeli tam v pozici favoritů. Vždyť v aktuálním světovém tanečním žebříčku kategorie mládež figurovali na 2. místě.

Soutěží procházeli prakticky bez zaváhání a málokdo pochyboval o tom, že se dostanou v konkurenci 55 párů do finále. Tam už se děj vůle boží. Vše dobře dopadlo, Marian s Terezou podali skvělý výkon a zaslouženě si mohli užívat euforické pocity z umístění na podiu.

I nás samozřejmě zajímalo, jak jejich bronzový příběh plynul, tak jsme se zeptali.

Jak dlouho trvá cesta na stupně vítězů?

S Marianem spolu tančíme tři roky, ale už i dříve jsme oba s jinými partnery trénovali s naším současným hlavním trenérem Jaroslavem Kučerou. Tanečně jsme si tedy byli velmi blízcí už i dříve. Od začátku jsme měli my, ale i naše rodiny (bez kterých by to opravdu nešlo) jasno v tom, že tanec je pro nás vším. A že uděláme všechno pro to, abychom si plnili své sny. Marian se přestěhoval z Vyškova do Ostravy, kde začal studovat na gymnáziu. Všechno jsme přizpůsobili tomu, abychom mohli trénovat, jezdit na campy, na soutěže u nás i v zahraničí... A abychom stíhali i trošku školu...

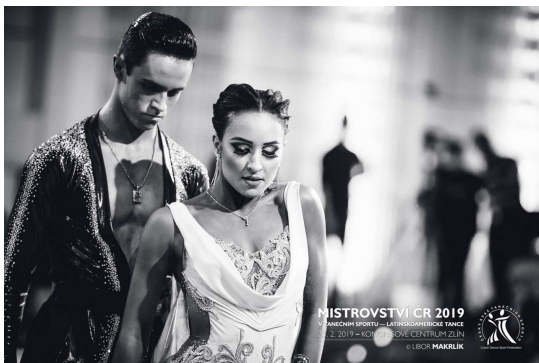
Máme opravdu veliké štěstí na skvělé lidi kolem sebe. V našem klubu TK Trend Ostrava se vždycky tančila a tančí skvělá latina, což je pro nás velice motivující. Jezdí sem učit ti nejlepší zahraniční trenéři. Moje první zahraniční individuální lekce byla s mým dětským, ale i současným tanečním idolem F. Formicou... Co víc si může malá tanečnice přát.

Co to pro vás znamená?

Před dvěma lety jsme byli poprvé na titulární soutěži právě v moldavském Kišiněvě. Skončili jsme ve čtvrtfinále. Na první rok v mládeži jsme byli docela spokojení. Přesto jsme si v sobotu vzpomněli, jak jsme se koukali s obdivem na finalisty. Jak jsme si přáli to někdy zažít. Jak nám to připadalo nedostižné...

V sobotu se ukázalo, že nic není nemožné. Že kombinace skvělého trenéra doma, spolu se

skvělými trenéry v zahraničí, funguje. Že dokážeme tančit na světové úrovni. Jsme šťastní, že jsme mohli takto reprezentovat Českou republiku. Postupně nám to vlastně teprve dochází. Co jsme to dokázali. Je to pro nás první velký splněný sen!!!

Jak jste dnešní den prožívali?

Snažili jsme se k ME přistupovat jako ke každé jiné soutěži. Nebýt zbytečně nervózní, soustředit se, ale hlavně si to užít. Myslím, že se nám to dařilo. Opravdu hodně nám pomohlo, že s námi byl náš trenér. Byli jsme v klidu, v pohodě, mezi koly jsme měli dost času. Marian všechno hlídal, zjišťoval informace a já jsem měla čas na jídlo... Takže klasika...

Byli jste dojatí?

Marian tomu pořád nemohl uvěřit. Já jsem na stupních vítězů pořád plakala. Až jsem se bála, aby to nevypadalo, že nejsme s bronzem spokojení.

Jaké jsou další plány a cíle?

Naše cíle jsou pořád stejné... Chceme se neustále zlepšovat. Skvělých trenérů a vzorů máme u nás i v zahraničí dost. Chceme svým tancem přinášet radost a dobrou náladu. Co se soutěží týče, dalšími vrcholy budou samozřejmě German Open Chympionships a Mistrovství světa ve Vídni.

Čím myslíte, že to je, že vám to tak jde? Co byste vyzdvihli?

Těžká, ale vlastně hrozně jednoduchá otázka...

Milujeme tancování. Je u nás obou na prvním místě. Naučili jsme se spolu dobře komunikovat. Vzájemně si věříme, máme stejné cíle, vzájemně se respektujeme... Prostě nás to hrozně baví. Na každou lekci, soustředění, soutěž atd. se mega moc těšíme. Máme rádi lidi, kteří nás obklopují. To je pak každá dřina vlastně zábava.

Co je těžší, složit přijímačky nebo získat bronz na ME?

Určitě je mnohem těžší bronz na ME.

Co říci na závěr... Na „oskarech“ se většinou děkuje...

To je ta nejtěžší otázka. Je těžké všechny vyjmenovat, tak alespoň některé z nich...

V první řadě jsou to naše rodiny. Obětují pro nás všechno. Moc jim děkujeme, máme je moc rádi.

Dále pak náš velký dík patří samozřejmě našemu hlavnímu trenérovi Jaroslavu Kučerovi, který nás vede od začátku našeho společného tančení. A jak je vidět, vede nás správnou cestou. Díky tomu jsme v Moldavsku společně s ním prožívali nádherné okamžiky, na které nikdy nezapomeneme. Jsou to chvíle, které lidi navždy spojí a dodají jim další energii do nové práce.

Trénujeme samozřejmě i se spoustou skvělých zahraničních trenérů. Každý je jedinečný a každý nás posouvá zase o kousíček dopředu po taneční, ale i lidské, stránce. Proto jim také patří veliké poděkování. Jsou to zejména Peter Stokkebroe, Marius Balan, Khrystyna Moshenska. Všichni v nás moc věřili a jsme opravdu šťastní, že jsme je nezklamali.

Velké poděkování patří našemu sponzorovi Hellerdance, za krásné oblečení, ve kterém se nám skvěle soutěží. Každý kdo tančí, ví, jak velká pomoc to pro tanečníky je. Moc to pro nás znamená.

Děkujeme TK Trend Ostrava, panu Riedelovi, všem v klubu, kteří nám pomáhají, motivují, fandí. Děkujeme panu Kuchařovi a všem, kteří v nás věří. Já děkuji mojí Sabince – jednoduše za všechno.

Závěrem bychom chtěli ze srdce poděkovat všem Vám, kteří jste v nás věřili, fandili nám, psali nám. Tančili jsme v sobotu pro Vás všechny a pro Českou republiku. Bylo to nádherné. Děkujeme Vám, že můžeme žít tenhle, někdy velice složitý, ale nádherný, taneční život!!!

Děkujeme, gratulujeme a přejeme co nejvíce dalších podobných úspěchů.

